

Ranunculus gramineus L.

Etimologia: Del llatí *Ranunculus* que vol dir raneta
Ranuncle, botó d'or

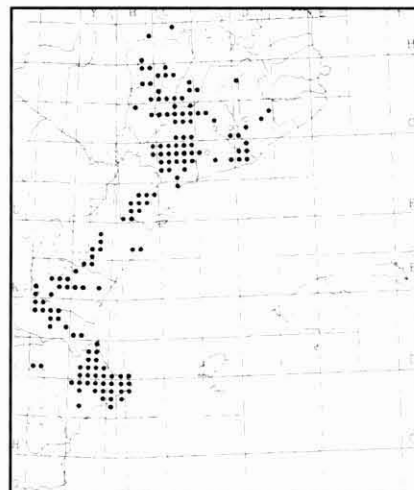
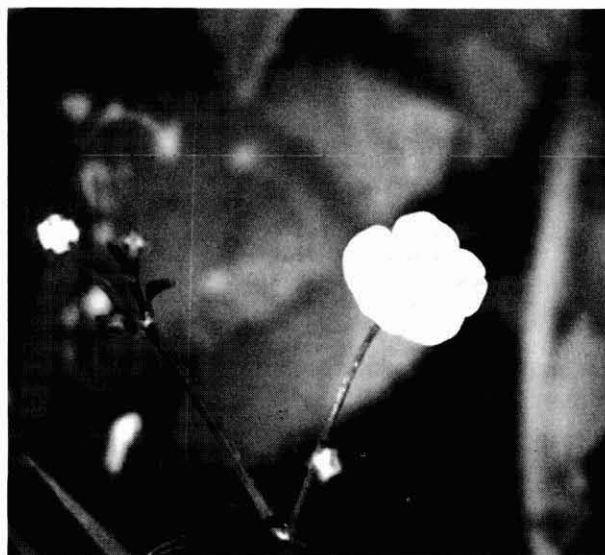
- o Ranunculàcies
- o Ononido-Rosmarinetea
- o 33 espècies
- o Fenologia floral: IV-V
- o $2n=16$

Caràcters diagnòstics

Planta poc ramificada, glauca, perenne, de 15-60 cm.; fulles enteres, sentades, estretament lanceolades, coriàcies, paral·lelinèrvies; base de la tija voltada de fibres, i que porta la majoria de les fulles; flors poc nombroses, grans, llargament pedunculades, de color groc intens, d'uns 2 cm. de diàmetre; sèpals glabres; núcules comprimides poc carinades.

Ecologia i distribució

Planta rara i poc localitzada que es pot trobar als prats secs i a les brolles de les muntanyes mediterrànies sobre terrenys calcaris. Gran part de les espècies de flor groga són verinoses per l'home i pel bestiar quan són fresques. Les ranunculàcies són valiosos fornidors d'humus; equilibren el sòl i el protegeixen de reaccions extremes, bé siguin àcides o alcalines.

Dades d'interès

La saba de la majoria de plantes del gènere *Ranunculus* té un sabor ardent; aplicada sobre la pell, pot provocar envermelliment degut a que conté protoanemonina.

Xavier Salat, Eloi Josa.

Cites

Ramon M. Masalles l'esmenta de Blanafort, del monestir del Tallat i de Sarra. (MASALLES, 1983)

Bibliografia

MASALLES, R.M. (1983). Flora i vegetació de la Conca de Barberà. Inst. d'Est. Cat., Barcelona.

Foto: Xavier Salat

Fonts cartogràfiques: ORCA, Inst. d'Est. Cat.

Ophrys fusca Link.

Etimologia: Ophrys ve del grec Ophrus que vol dir cella

Abellera fosca

Fitxa de botànica 2

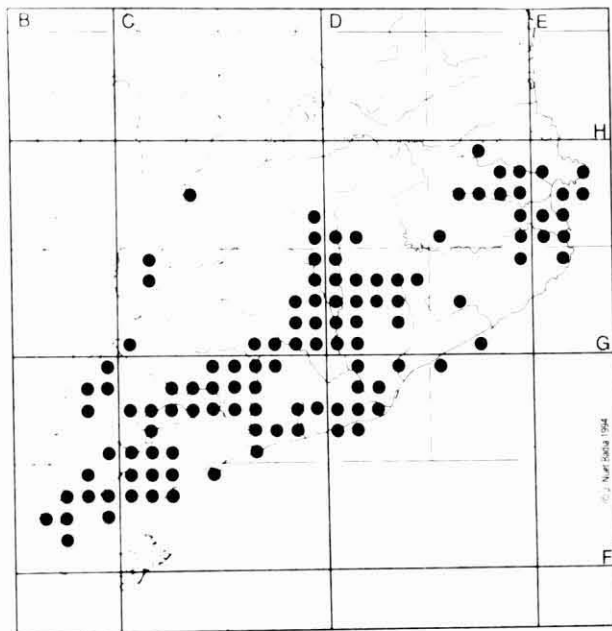
- o Orquidàcies
- o 11 espècies
- o Fenologia floral: III-V

Caràcters diagnòstics

Flors amb les peces externes del periant groc verdoses, amb el label vellutat i de color xocolata; label mes llarg que ample, trilobulat, amb el lòbul medial mes llarg que els lòbuls laterals que neixen prop de l'extrem del label. Flors en nombre de 2-6; bràctees més llargues que l'ovari. Fulles en nombre de 3-4; tiges de 10-30 cm.

Ecologia i distribució

Pot trobar-se en brolles, prats secs, arenes litorals, sobre terrenys calcàris. Apareix a les contrades mediterrànies i a l'estatge montà. En les abelleres els insectes pol·linitzadors són atrets pel label de la flor, que pren la forma de la femella i constitueix un autèntic parany per atreure els mascles. Aquests a l'intentar aparellar-se, toquen un disc viscos que s'adhereix al seu cap dos pol·lins, on es troben els grans de pol·len aglomerats. Totes les orquídiades fan milers de grans petitíssimes formades de molt poques cèl·lules i no tenen teixit nutritiu, raó per la qual la germinació només té lloc si la plàntula estableix una simbiosi micorízica amb fongs que aportaran l'aliment necessari per a la plàntula jove.

Dades d'interès

Les llavors conserven el poder germinatiu durant uns 20 o 30 anys, de manera que poden esperar molt de temps les condicions favorables per a germinar.

Xavier Salat, Eloi Josa.

Cites

Ramon M. Masalles l'esmenta de Blancafort, Vilanova de Prades, l'Espluga de Francolí, Poblet, Vilaverd i Vallverd. (MASALLES, 1983).

Bibliografia

MASALLES, R.M. (1983). Flora i vegetació de la Conca de Barberà. Inst. d'Est. Cat., Barcelona.

FERNANDEZ, J. I CEBALLOS, A. (1982). Plantas silvestres de la Península Ibérica. Ed. H. Blume Ediciones. Madrid

Fonts cartogràfiques: J. NUET BADIA, 1994.